

Wspomnienie o mgr. inż. Mieczysławie Kaczmarku (1923—1983)

Воспоминание о магистре инж. Мечиславе Качмарку

Mieczysław Kaczmarek, M.Sc. Eng., Obituary

21 lipca 1983 r. zmarł nagle i przedwcześnie mgr inż. Mieczysław Kaczmarek, emerytowany Główny Specjalista ds. Urządzania Lasu BULiGL, Oddział w Brzegu.

Urodził się 19 kwietnia 1923 r. w Siemowie k. Gostynia, gdzie w 1947 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące. Studia leśne w Uniwersytecie Poznańskim ukończył w 1951 r. Z braku wolnych etatów w urzędowaniu lasu, pracę rozpoczął w Nadleśnictwie Klenica na stanowisku leśniczego. 1 sierpnia 1952 r. podjął pracę w ówczesnej Sekcji Urządzania Lasu — późniejszym Oddziale BULiGL w Brzegu, któremu pozostał wierny do końca okresu zatrudnienia.

Z urzędowaniem lasu związał się jeszcze w czasie studiów leśnych w Poznaniu wykorzystując wakacje na pracę w ulubionej specjalności. Urządzenie lasu, uważane przez Niego za królową dyscyplin leśnych, wybrał świadomie. Pracował z pasją i ogromnym zaangażowaniem, z wiarą w społeczną przydatność tworzonych opracowań, nie licząc czasu i sił. Już w 1955 r., po 3 latach pracy awansował na stanowisko Kierownika Drużyny Urządzeniowej. To stanowisko — jak sam stwierdzał — dało Mu najwięcej satysfakcji i okazji do podnoszenia wiedzy, zdobywania tak potrzebnego w pracy leśnika doświadczenia.

Każdy opracowywany obiekt traktował kompleksowo i dogłębnie, wnosząc w jego zagospodarowanie własną myśl twórczą. 28 lat temu rozpocząłem pracę pod Jego kierunkiem. Był to już wówczas człowiek o ukształtowanej osobowości i własnym „credo” w życiu zawodowym i prywatnym, opartym na uczciwości, intensywności pracy, życzliwości dla otoczenia, umiłowaniu przyrody. Ochronie przyrody i szeroko pojętej ochronie środowiska poświęcał zawsze szczególną uwagę — to Jego inicjatywom zawdzięczamy opracowanie i ustanowienie większości rezerwatów i pomników przyrody na terenie działania naszego Oddziału.

W 1971 r. awansował na stanowisko Głównego Specjalisty ds. Urządzenia Lasu w tutejszym Oddziale. W 1975 r. uległ ciężkiej chorobie, która zmusiła Go po kilku miesiącach do zaniechania pracy zawodowej.

W wyniku intensywnie prowadzonej terapii odzyskał jednak zdrowie na tyle, że będąc rencistą podjął w Biurze pracę na pół etatu. Pogarszający się stan zdrowia zmusił Go w 1982 r. do całkowitego zaprzestania pracy zawodowej.

Przez cały okres swej pracy zawodowej prowadził na terenie Oddziału ożywioną działalność instruktążowo-szkoleniową i społeczną poprzez organizacje naukowo-techniczne i związkowe. Był wychowawcą wielu roczników taksatorów. Potrafił godzić podnoszenie wiedzy zawodowej z kulturą i sztuką, których to dyscyplin był na terenie Biura uosobieniem i niestrudzonym propagatorem; potrafił rozbudzać w otoczeniu pragnienie wyższych wartości — pozamaterialnych, kulturalnych.

Za pracę zawodową i działalność społeczną otrzymał: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Odznakę 1000-lecia Państwa Polskiego, Odznakę Zasłużony Opolszczyźnie, Odznakę Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz liczne odznaki i wyróżnienia honorowe organizacji naukowo-technicznych i związkowych.

Odszedł człowiek znaczący dla Biura, polskiego leśnictwa i dla wielu z nas.

Józef Zalwert